

sætte en Slags Præmie for en Dyrkning, der ellers ikke betaler sig, og for at faae den Jord, der bliver brugt dertil, bragt til at bringe Noget frem, medens den ellers kunde være benyttet paa en anden Maade. Det forekommer mig allerede nu, at en Præmie af 7 $\frac{1}{2}$ paa hvert Bund Told, der dyrkes, i Virkeligheden er for høj, at det er en unaturlig Begunstigelse. Dog har det efterhaanden vundet en vis Haand paa enkelte Steder i Landet, og jeg er ogsaa aldeles overbevist om, at dersom det skulde komme dertil, at der her i Thinget blev vedtaget en Skat paa indenlandsk Tobaksdyrkning, vilde der ogsaa blive taget alle mulige Hensyn til de nuværende Tobaksdykere, idet man ikke kan Andet end i enhver Henseende gaa lempeligt frem mod dem; men paa den anden Side finder jeg det aldeles unaturligt, at vi skulle vedblive at befordre en Dyrkning, der ikke har Rod i vore naturlige Forhold, og paa en Maade kunstig beskytte den ved høie Toldsatser. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) og det ærede Medlem for Sorø (Alberti) omtalte de Forslag med Hensyn til Suktertolden, som her ere fremkomne fra et Flertal. Jeg skal ikke udtale mig om Forslaget under Nr. 60, det er jo et finansielt Spørgsmaal; det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds udtalte sig om den enormt store Kapital, der vil gaa tabt, hvis det blev vedtaget. Derimod er der jo under Nr. 61 fremkommet et subsidært Forslag om en Nedsættelse af den Beskyttelse, som for Diebliffet er tilstede med Hensyn til Sukkeraffinaderterne. Naar man ser den Ubetydelighed, det for Diebliffet indføres af fremmede Sukkere her i Landet, forekommer det mig næsten, at den Told, der for Diebliffet er derpaa, har Udseendet af et Slags Forbud. Jeg skal villig indrømme, at man maatte tidligere kunde have været mere varsom med Hensyn til at borttage den Beskyttelse; men efter den moderne Maade, hvorpaa navnlig de store Fabrikker nu arbeide, er der dog et andet Hensyn, man maa tage i Betragtning ved en Toldreform, og det er navnlig Dannelsen af disse mange Konfortier. Netop ved Dannelsen af disse er den naturlige Konkurrence, som ellers har været tilstede her i Landet, idet den ene Fabrik arbeidede uafhængig af den anden og konkurrerede med Priserne, efterhaanden forvundet. Det bliver een stor Afdeling, der fuldstændigt faar Priserne i sin Haand. Dette er for mig en af de hvægende Marsager til at arbeide hen til, at Sikorie og Sikoriepøder blive ens ansatte til Told. Man veed, at disse Fabrikker alle ere gaaede over paa een Haand, og man har i det Mindste i det sidste Aar 4 a 5 Gange forhøjet Prisen paa Sikorie, om det har været af den antydede Grund eller af en anden, der tilfældig har været tilstede i Aar mere end alle andre Aaringer, skal jeg lade være aldeles uomtalt; men paa den anden Side er der, som sagt, idet disse mange forskellige Fabrikker ere komne under een Virksom-

hed, ikke længere nogen naturlig Konkurrence tilstede, som kan holde Prisen nede paa en naturlig Jord, særlig naar disse Fabrikker ere beskyttede ved meget høi Toldsatser. Det Samme synes ogsaa efterhaanden at være blevet Tilfældet med de danske Sukkerfabrikker, idet de fra at være naturligt konkurrerende med hverandre ere gaaede over paa enkelte Hænder, og man maa saaledes selvfølgelig tage disse Forhold i Betragtning og ogsaa optræde beskyttende for den store Befolkning, for at den ikke skal falde i Hænderne paa enkelte store Fabrikker, som saaledes komme til at nyde en uforholdsmæssig Fordel. Hvad angaar den ærede sidste Talers Bemærkning om Salttolden, da er jeg aldeles enig med ham deri; jeg er kun uentig med ham i den Maade, hvorpaa han opstillede Procentforholdet mellem Tolden og den virkelige Værdi, og jeg skal nævne dette, navnlig fordi dette Forhold blev saa stærkt gjort gjældende igaar af den ærede Finansminister med Hensyn til Vin. Det ærede Medlem for Sorø yttrede, at det var 20 pCt. af Værdien, som Tolden paa Salt udgjorde men det var i det Mindste for 1 eller 2 Aar siden Tilfældet, at en Tønde Salt kostede i England 6 a 7 Mk. og Fragten var ca. 5 Mk.; man betaler omtrent 8 Mk. i Told, saa at denne udgjør over 100 pCt. af Saltets egentlige Værdi i England og 70—80 pCt., naar vi regne Fragten med; det er et ganske anderledes grelt Billede end det, det ærede Medlem for Sorø opstillede. Naar vi sammenligne Saltforbruget med Vinforbruget, saa synes det uregelmæssigt, at der er et Misforhold tilstede, som er meget forunderligt. Jeg havde haabet, at den ærede sidste Taler havde omtalt et Mindretals Forslag, som han har været med at stille, men da han sandsynligvis har forglemt det, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa Forslaget under Nr. 82 e. Regjeringen har ikke mere villet indrømme de Handelslæder at betale deres Told med Bøyle; men har erklæret, at det ikke mere maatte finde Sted. Jeg forstaaer aldeles ikke den Grund, som har bevæget den ærede Minister til at nægte dette. Den ærede Odsfører har allerede temmelig udførligt omtalt dette og har netop fremhævet, at der ikke bevisligt er forekommet et eneste Sted, hvor man har lidt Tab ved disse Bøyle. Det er navnlig for Provindsjobmand en meget stor Hjælp, at noget Saadant kan finde Sted, om det end ikke, som allerede omtalt, har været benyttet i overordentlig stort Omfang; men Provindsjobmand faae i Reglen deres Remesjer for de Artikler, de sende ud, i Bøyle, som i det Mindste hidtil ere sendte her til Kjøbenhavn til Omfatning i Bankerne, og det synes ganske forunderligt, at de skulle berøves det Gode at kunne betale med Anvisninger i Stedet for først at tage Pengene hjem og derefter udbetale Beløbet til Toldkassen. Jeg ser saaledes slet ingen Grund, hvorfor denne Lettelse for Handelsstanden, navnlig i Provindserne, skal berøves